

بررسی رابطه ابعاد شوخ طبعی و سبک های دلبستگی (ایمن، نایمن، دوسوگرا) در افراد اضطرابی

عباس شهیدی^۱، نرگس احمدی^۲، مهدی نعیمی^۳

^۱متخصص روانپزشکی

^۲کارشناس ارشد علوم تربیتی

^۳دانشجوی کارشناسی روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی قم (نویسنده مسئول)

چکیده

سبک های دلبستگی بازنمایی ذهنی از خود و دیگران را انعکاس می دهند و به جهت گیری های مختلف در ارتباطات نزدیک منجر می شوند که نه تنها در کودکی، بلکه در بزرگسالی نقش بسیار اساسی در برقراری ارتباط با دیگران دارند. پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه ابعاد شوخ طبعی با سبک های دلبستگی (ایمن، نایمن و دوسوگرا) در افراد اضطرابی می باشد. در این مطالعه، همبستگی شامل ۵۳ نفر از افراد با تشخیص اضطراب می باشد که به صورت در دسترس در سال ۱۳۹۹-۹۸ انتخاب شدند. به منظور جمع آوری داده ها، پرسشنامه های شوخ طبعی و سبک های دلبستگی اجرا شدند و به منظور محاسبه، تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS ورژن ۲۱ و آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد. نتایج حاصل دلالت بر این داشتند که از میان مقیاس های شوخ طبعی و سبک های دلبستگی در افراد اضطرابی، در زیر مقیاس لذت از شوخی با سبک دلبستگی ایمن (۰/۳۳۱) همبستگی معناداری دارد (۰/۰۵). همچنین زیر مقیاس خنده با سبک دلبستگی اجتنابی (۰/۲۲۹) رابطه معنادار در سطح معناداری (۰/۰۵) دارد. ایذا در زیر مقیاس شوخ طبعی در روابط اجتماعی با سبک دلبستگی اجتنابی (۰/۳۵۵) همبستگی معناداری (۰/۰۱) دارد. در نتیجه می توان بیان کرد که افراد دارای اضطراب با سبک دلبستگی ایمن لذت بیشتری از شوخی می برند و افراد با سبک دلبستگی اجتنابی بیشتر می خندند. همچنین افراد اضطرابی با سبک های دلبستگی اجتنابی در روابط اجتماعی شوخ طبع تر هستند.

واژه های کلیدی: ابعاد شوخ طبعی، سبک های دلبستگی، ایمن، نایمن، دوسوگرا، افراد اضطرابی